

er syntes, at det var Grin at se, at han havde faaet for megen Champagne. Dernæst har Langhoff den 24. April 1910 nægtelig været betydeligt beruset, saaledes som den højtærede Justitsminister omhyggeligt har skildret det, da han havde ordet. (Afbrydelse). Jeg hører til min store Beklagelse, at min Udtalelse før er levent misforstaaet, da jeg sagde, at en af de Mænd, der vare til Stede, var Afholdsmand. Det maa jeg dog rette, thi han er ikke Medlem af nogen Afholdsorganisation; men han var afholdende, og det være langt fra mig at beskyldte nogen Mand, som staar i en Afholdsorganisation, for at drikke Spiritus, dertil har jeg Afoldsbevægelsen alt for kær. Jeg maa maaske oplæse hans Erklæring, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse i saa Henseende.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det behøves dog maaske ikke.

Zahle: Saa maa denne Erklæring er fra mig tages, som den er. Han siger, at han er afholdende, men at han ikke er Medlem af nogen Organisation. Han er ikke i nogen Afholdsforening, men og nyder han ikke Spiritus. Han fik ved en Lejlighed et Glas Champagne.

Saa var altsaa Langhoff den 23.—24. April 1910 paa et stort Sold. Den 23. April om Aftenen begyndte Roklubbens Generalforsamling og fortsattes senere efter et Bal Natten igennem, og Langhoff om først i Seng Søndag Middag Kl. 2. Det er naturligvis meget beklageligt og meget dadelværdigt og noget, som paa ingen Maade bør gaa upaataalt hen med hensyn til en Mand, som indtager Diriktslægestillingen i Byen. Det er den Dag, han møder Fru Jensen med Barnebarnet. Det siges af Fru Jensen, at hun tror, det var i Februar eller Marts, men det er sikkert nok den 24. April 1910. Dette forklarer i hvert Fald Langhoff, og der er ingen Grund til ikke at tro ham paa det Punkt. Jeg vil dog supplere den højtærede Ministers Oplæsning af Fru Jensens Forklaring dermed, at hun tillagde ikke Mødet synderlig stor Betydning. Hun siger efter at have forklaret det, som den højtærede Minister oplæste, at da hun kom hjem, fortalte hun Sagen spøgende til sin Mand, og senere har hverken Komparentinden eller hendes Mand skænket det passerende synderlig Opmærksomhed, ej heller omtalt det den Gang til andre. Det er først nu, da Sagen angaaende Langhoffs

Forhold er bleven offentlig, at de have talt om det. Komparentinden har tidligere under en Koppeepidemi ladet Langhoff vaccinere Familien, baade de voksne og Børnene, og senere hentet Attesten hos ham, og ved ingen af disse Lejligheder var han beruset. Der var ikke den Gang Komparentinden eller hendes Mand noget bekendt om, at Langhoff havde Hang til spirituose Drikke. Andre Gange har hun ikke set Dr. Langhoff beruset. Hvad enten det nu er i Februar eller i Marts eller den 24. April, om hvilket der er Uoverensstemmelse, har hun ikke tillagt det passerende videre Betydning.

Forhørene begynde ganske naturligt med, at de Folk, der have anklaget Dr. Langhoff, afhøres. Først Redaktør Reventlow. Han ved ingenting. Selv har han meget sjældent været sammen med Dr. Langhoff, og han har aldrig set ham beruset. Dernæst afhøres Dr. Langhoffs værste Avindsmand, Inspektøren paa Sindsygeanstalten, Nielsen. Han mener en eneste Gang at have set Langhoff noget hed i Hovedet paa en Jernbanestation, men ellers har han ikke nogen Sinde set ham beruset. Og aldrig har han set ham beruset under Udøvelsen af hans Lægevirksomhed. Han siger udtrykkeligt Forhøret, at han personlig ingen Sinde i den Tid, Langhoff har været ansat som Læge ved Anstalten, har set ham beruset paa denne. Komparenten tilføjer, at han bortset fra det foranævnte Tilfælde paa Jernbanestationen overhovedet ikke selv har set Langhoff beruset. Den højtærede Minister oplæste meget omhyggeligt en enkelt Vidneforklaring af Kelner Jens Peter Larsen. Jeg maa da overtore dette gøre gældende, at denne Kelner Jens Peter Larsens Vidneforklaring bekræftes ikke ved de andre afgivne Vidneforklaringer. Man skulde jo mene, at de Folk, som ellers havde været paa Hotellet, maatte kunne afgive Forklaring overensstemmende med, hvad dette Vidne har sagt, men det er ingenlunde Tilfældet. Ejeren af Hotel „Bristol“ i Hjørring, som i sin Tid har ejet Hotel „Sakskøbing“, siger helt anderledes. Der staar derom i Forhøret: „Komparenten lærte Langhoff at kende, næsten straks efter, at han kom til Sakskøbing, og de bleve efterhaanden Venner. Langhoff kom ikke meget paa Hotellet, nærmest kun ved selskabelige Lejligheder og kun enkelte Gange med en Kollega eller Byens Borgmester. Komparenten har nok set Langhoff paavirket af Spiritus paa Hotellet ved selskabelige Lejligheder, men dette var